

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3204/2023
09.02.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелене Ивановић, председника већа, Жељка Шкорића и Бранислава Босилковића, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бајо Цмиљанић, адвокат из ..., против туженог „НИС“ а.д. Нови Сад, ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1051/23 од 17.03.2023. године, у седници већа одржаној 09.02.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1051/23 од 17.03.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П1 576/18 од 23.09.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи решење туженог број .. од 01.02.2013. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду број .. од 01.06.2006. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоца врати и распореди на рад. Ставом трећим изреке, Трећи основни суд у Београду се огласио ненадлежним за поступање по тужби тужиоца у односу на део тужбеног захтева да се обавезе тужени да тужиоца врати на радно место које одговара његовој стручној спреми и радним способностима, па су укинуте у том делу све спроведене радње у поступку и у том делу тужба је одбачена. Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца да се обавезе тужени да му накнади трошкове парничног поступка. Ставом петим изреке, одбијен је као неоснован захтев туженог да се обавезе тужилац да му накнади трошкове парничног поступка у висини таксе одговора на тужбу.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1051/23 од 17.03.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, ... 18/20 и 10/23 – др. закон) - у даљем тексту: ЗПП и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2) ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је са туженим закључио Уговор о раду број .. од 01.06.2006. године, којим је засновао радни однос на неодређено време код туженог за обављање послова на радном месту продавца на бензинској станици ПО Бензинске станице Београд, почев од дана 01.06.2006. године. Решењем туженог број .. од 01.02.2013. године, тужиоцу је отказан уговор о раду од 01.06.2006. године са пратећим анексима, због тога што је на бензинској станици ... у октобру месецу 2012. године вршио отуђење горива у количинама од 50 до 100 литара, на тај начин што је приликом преузимања горива из цистерне део горива сипао у кофе које је износио изван круга бензинске станице, чиме је извршио повреду радне обавезе из члана 71. став 1. тач. 2), 7) и 10) Колективног уговора туженог. Упозорењем број .. од 20.12.2012. године, тужилац је упозорен о постојању разлога за отказ уговора о раду. Прегледом ЦД снимака од 10.10.2012. године, у времену од 14,48 часова до 14,58 часова, као и од 14,28 до 14,38 часова, те снимка од 04.10.2012. године од 18,24 часова, утврђено је да се са сигурносних камера види да тужилац гориво из канти није преточио у резервоаре, већ је канте односио ван бензинске станице.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су одбили тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи као незаконито решење туженог о отказу уговора о раду од 01.02.2013. године и да се обавезе тужени да га врати на рад. По оцени нижестепених судова, тужилац је у октобру 2012. године, и то 04.10.2012. године и 10.10.2012. године, учинио повреду радне обавезе из члана 71. став 1. тачка 7) Колективног уговора туженог, на тај начин што је пре истакања горива из ауто-цистерне резервоара бензинске станице у ... путем црева из вентила цистерне заједно са ББ, истакао гориво у унапред припремљене кофе и исте односио ван круга бензинске станице, а што је утврђено из извештаја Сектора корпоративне заштите туженог и увидом у видео записе сигурносних камера у

За своју оцену нижестепени судови су дали разлоге које у свему као правилне и потпуне прихвата и Врховни суд.

Према одредби члана 179. тачка 2) Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05 ... 54/09), послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако за то постоји оправдани разлог који се односи на радну способност запосленог, његово понашање и потребе послодавца, и то ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе утврђене општим актом или уговором о раду.

Одредбама члана 71. Колективног уговора за „НИС“ а.д. Нови Сад број .. од 09.05.2011. године, предвиђено је да за учињене повреде радних обавеза послодавац може запосленом да откаже уговор о раду у следећим случајевима: - 2. ако запослени учини кривично дело на раду или у вези са радом или ако запослени учини било коју од повреда радне обавезе која истовремено има и обележје било ког кривичног дела, приликом престапа или прекршаја предвиђеног законом; - 7. крађа (отуђивање имовине и средстава за рад, сировина, полупроизвода и готових производа, утаја или послуга новцем или хартијама од вредности); - 10. злоупотреба службеног положаја у намери да се за себе или другог прибави имовинска корист.

С обзиром на утврђено у поступку да је тужилац на бензинској станици у ... на којој је радио на радном месту продавца – касира, у октобру 2012. године, и то 04.10.2012. године и 10.10.2012. године, истакао гориво у унапред припремљене кофе и да гориво из канти није преточио у резервоаре, већ је канте односио ван круга бензинске станице, Врховни суд је нашао да је правилна оцена нижестепених судова да је тужилац тиме учинио повреду радне обавезе из члана 71. став 1. тачка 7) Колективног уговора туженог која му је стављена на терет, те да је решење о отказу уговора о раду законито.

Како је одбијен тужбени захтев за поништај отказа, тужени није у обавези да тужиоца врати на рад, применом члана 191. став 1. Закона о раду.

На основу члана 407. став 2. ЗПП не може се оспоравати утврђено чињенично стање, док остали ревизијски наводи представљају понављање навода које су већ истицани у жалби против првостепене пресуде, а које је другостепени суд правилно оценио као неосноване и за ту оцену дао јасне и довољне разлоге које прихвата и ревизијски суд.

Имајући у виду изложено, Врховни суд је нашао да ревизију треба одбити као неосновану, па је, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

Како је ревизија тужиоца одбијена као неоснована одбијен је и његов захтев за накнаду трошкова ревизијског поступка, па је на основу чл. 153. и 154. став 1. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија

Јелена Ивановић, с.р.

За тачност отправка

Заменик управитеља писарнице

Миланка Ранковић